

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER

A R R E S T

nr. 233.924 van 25 februari 2016

in de zaak A. 216.967/VII-39.483.

In zake : 1. Veronique VAN DER MEERSCH
 2. Peter RUBBENS
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Lieven Calloens
 kantoor houdend te 9300 Aalst
 Parklaan 101
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

 het VLAAMS ZORGFONDS
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Bart Staelens
 kantoor houdend te 8000 Brugge
 Gerard Davidstraat 46, bus 1
 bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 16 september 2015, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van twee beslissingen van het Vlaams Zorgfonds van 23 juli 2015 waarbij het bezwaar van de verzoekende partijen onontvankelijk wordt bevonden en de administratieve geldboetes die hen werden opgelegd, worden bevestigd.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

Auditeur Anja Somers heeft een verslag opgesteld.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 18 februari 2016.

Kamervoorzitter Eric Brewaeys heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Dirk Abbeloos, die loco advocaat Lieven Calloens verschijnt voor de verzoekende partijen, en advocaat Yasmine Vuylsteke, die loco advocaat Bart Staelens verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Anja Somers heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De verzoekende partijen vereffenden de bijdragen voor de jaren 2012 tot 2014 voor de Vlaamse Zorgverzekering niet. Op 31 augustus 2015 werd 75 euro overgemaakt aan de Vlaamse Zorgkas.

3.2. Er werden vijf brieven verstuurd naar het adres vermeld in het rijksregister voor het opvragen van de bijdragen voor de jaren 2012, 2013 en 2014, zijnde vier brieven per gewone post en één aangetekende brief op 25 februari 2014.

3.3. Bij het aangetekend schrijven van 25 februari 2014 kregen de verzoekende partijen tijd tot 30 april 2014 om de achterstallige bijdragen voor de jaren 2012, 2013 en 2014 te betalen. Dit schrijven werd niet afgehaald door de verzoekende partijen.

3.4. Met een aangetekend schrijven van 16 januari 2015 werd hen een administratieve geldboete opgelegd.

3.5. De verzoekende partijen dienden op 18 mei 2015 bezwaar in tegen de geldboete. Volgens de verzoekende partijen hadden ze nog geen eerder schrijven ontvangen en hadden ze eerder bezwaar ingediend tegen de beslissing waar zij nog geen antwoord op hadden ontvangen.

3.6. Bij aangetekend schrijven van 23 juli 2015 werd aan de verzoekende partijen meegedeeld dat hun bezwaar tegen de geldboete onontvankelijk is wegens laattijdigheid.

Dit zijn de bestreden beslissingen.

IV. Voorwaarden van de vordering tot schorsing

4. Luidens artikel 17, § 1, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat de zaak te spoedeisend is voor een behandeling ervan in een beroep tot nietigverklaring en dat minstens één ernstig middel wordt aangevoerd dat de nietigverklaring van de beslissing prima facie kan verantwoorden.

V. Middelen

Eerste middel

Standpunten van de partijen

5. In een eerste middel voeren de verzoekende partijen aan dat zij op 15 maart 2015 en dus tijdig bezwaar aantekenden tegen de beslissing van het

Vlaams Zorgfonds waarbij hen een administratieve geldboete werd opgelegd. Zij ontvingen hier echter nooit een antwoord op.

6. De verwerende partij merkt vooreerst op dat de middelen niet duidelijk zijn.

Voorts blijft de verwerende partij erbij dat er pas op 18 mei 2015 een bezwaar werd ontvangen. De verzoekende partijen dienden hun bezwaar laattijdig en dus onontvankelijk in. De verzoekende partijen tonen niet aan dat zij reeds op 15 maart 2015 een bezwaar hebben ingediend. Bijgevolg blijft de geldboete verschuldigd. De verwerende partij betwist ook dat er een tweede betalingsverzoek zou zijn verstuurd aangezien dit niet de gangbare procedure is.

Het bezwaar werd volgens de verwerende partij laattijdig ingediend en is om die reden onontvankelijk.

Beoordeling

7. De verzoekende partijen erkennen dat zij op 16 januari 2015 een schrijven ontvingen waarin de redenen voor het opleggen van een administratieve geldboete werden uiteen gezet en waarin de bezwaarmogelijkheden werden bepaald. De bezwaartermijn liep tot 24 maart 2015.

Zij beweren op 15 maart 2015 tijdig bezwaar te hebben ingediend. In het stukkenbundel bevinden zich inderdaad twee ingevulde formulieren “Indiening van een bezwaar tegen de administratieve geldboete bij de Vlaamse zorgverzekering” gedateerd op 15 maart 2015.

Het bezwaar kan volgens dit formulier per post, fax of e-mail naar het Vlaams Zorgfonds worden verstuurd. De verzoekende partijen vermelden in het middel niet op welke wijze het bezwaar werd ingediend. Er wordt geen bewijs toegevoegd met betrekking tot de datum van verzending.

Er kan bijgevolg op het eerste gezicht niet worden nagegaan of het bezwaarschrift tijdig werd ingediend. De verzoekende partijen tonen niet aan dat de verwerende partij ten onrechte oordeelde dat het bezwaar onontvankelijk is.

Het eerste middel is niet ernstig.

Tweede middel

Standpunten van de partijen

8. De verzoekende partijen voeren aan dat de betalingsverzoeken hen niet werden toegestuurd op hun domicilieadres zodat zij er geen kennis van hebben kunnen nemen en zij er dan ook geen gevolg aan konden geven.

9. De verwerende partij repliceert in hoofdzaak dat er geen discussie ten gronde kan worden gevoerd omdat het georganiseerd administratief beroep niet ontvankelijk werd ingediend en er bijgevolg dus over de grond van de zaak in graad van administratief beroep geen uitspraak werd gedaan.

Subsidiair voegt zij hieraan toe dat er vijf brieven werden verstuurd door de verwerende partij om de bijdragen van 2012, 2013 en 2014 op te vragen, vier per gewone post een één per aangetekend schrijven. Deze brieven werden verstuurd naar het toenmalig officieel adres van de verzoekende partijen overeenkomstig het rijksregisternummer.

Het aangetekend schrijven werd niet afgehaald door de verzoekende partijen.

De verwerende partij meent dat de verzoekende partijen kennis hadden of konden hebben van de betalingsverzoeken, zodat het middel niet ernstig is.

Beoordeling

10. De bestreden beslissingen hebben betrekking op het administratief bezwaar dat de verzoekende partijen hebben ingesteld. Hierbij worden de administratieve beroepen door het bestuursorgaan niet ontvankelijk verklaard omdat zij niet binnen de bezwaartermijn werden ingediend. Het zijn die beslissingen die met een vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging of een annulatieberoep kunnen worden aangevochten. Uit de beoordeling van het eerste middel volgt dat de verwerende partij terecht de beroepen als onontvankelijk kon verwerpen.

In zoverre het gericht is tegen de voorgaande beslissingen van 16 januari 2015, lijkt het middel niet gericht te zijn tegen de bestreden beslissingen en is het bijgevolg niet ontvankelijk. De verzoekende partijen betwisten immers niet dat zij de beslissingen van 16 januari 2015 hebben ontvangen zodat de kritiek in verband met het al dan niet gebruiken van het correcte adres geen betrekking heeft op deze beslissingen en dus geen weerslag heeft op de mogelijkheid om de bezwaren ontvankelijk in te dienen.

Het tweede middel is niet ernstig.

Derde middel

Standpunten van de partijen

11. In dit middel zetten de verzoekende partijen hun situatie uiteen. Aangezien zij beroep dienden te doen op het OCMW zijn zij vrijgesteld van het betalen van de zorgverzekering. Zij beweren dat zij geen aangetekende zending ontvingen waarbij zij om betaling werden verzocht.

Zij verzoeken om de kwijtschelding van de bijdrage in de zorgverzekering, minstens van de opgelegde administratieve geldboete.

12. De verwerende partij stelt in essentie dat de verzoekende partijen laattijdig hun bezwaar tegen de geldboete indienden, zodat de reden “budgetbegeleiding / -beheer bij een O.C.M.W. of een door de Vlaamse Overheid erkende instelling voor schuldbemiddeling” niet in aanmerking komt voor een kwijtschelding van de geldboete. Bovendien werd dit onvoldoende bewezen aan de hand van een geldig attest.

Beoordeling

13. De Raad van State is zonder rechtsmacht om gevolg te geven aan het verzoek om kwijtschelding van de geldboetes.

De verzoekende partijen zetten opnieuw een kritiek uiteen die betrekking heeft op de administratieve geldboete maar die op het eerste gezicht geen betrekking heeft op de bestreden beslissing waarbij het bezwaar onontvankelijk wordt bevonden.

In zoverre het middel gericht is tegen de voorgaande beslissingen van 16 januari 2015, lijkt het middel niet gericht te zijn tegen de bestreden beslissingen en is het bijgevolg niet ontvankelijk.

Het derde middel is niet ernstig.

14. Er is niet voldaan aan ten minste één van de voorwaarden gesteld in artikel 17, § 1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State die cumulatief vervuld moeten zijn wil een vordering tot schorsing worden toegewezen.

VI. Kosten

15. De bijdrage in de betaling van de kosten, inbegrepen de rechtsplegingsvergoeding, wordt bepaald in het arrest waarin uitspraak wordt gedaan over het beroep tot nietigverklaring.

BESLISSING

De Raad van State verwerpt de vordering.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van vijftientig februari tweeduizend zestien, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Eric Brewaeys,	kamervoorzitter,
bijgestaan door	
Bart Tettelin,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Bart Tettelin

Eric Brewaeys